Corvus

Per EloiA el dc., 25/09/2019 - 07:00

Corb

Els Pets

-

Som

Lletra original

Tenia molta son i els ulls oberts com a pomes,
des d'aquella nit només dormia a estones.
Una figura en la foscor, estava mort de por.
«Abriga't minyó, que a la nit fa frescor.»

Com un àngel caigut que regnava en les tenebres,
cap al tard sortí de dins d'un cel de pedres
lluint les ales del pecat damunt la negra vall,
restant amagat, silent en el brancall.

Amb quin dret ens vas prendre aquell estiu
d'olor de préssecs i bicicletes prop del riu,
ball a la pista, tardes al tros i avellaners,
érem nens empaitant la vida pels carrers.

«Perdona'ls que no saben el que fan»,
va dir Jesús a la creu agonitzant,
un gran tro els núvols va esquinçar
l'esguard d'un infant es va trencar.

On era el teu Déu quan la meva pell tocaves
i on era el meu quan jo espantat callava,
encara sento aquella olor de pa d'hòstia i vi dolç,
sotanes, sermons, creus cobertes de pols.

Una esquela al diari em fa tornar
a un vell refugi de muntanya anys enllà,
la teva màcula al taüt per sempre més,
si també els records el vent se'ls endugués.

«Perdona'ls que no saben el que fan»,
va dir Jesús a la creu agonitzant,
un gran tro els núvols va esquinçar,
l'esguard d'un infant es va trencar.

Lletra traduïda

L’ombra de qui hauria de ser llum

La cançó Corvus ("Corb" en llatí) és la descripció autobiogràfica d'un abús sexual per part del capellà del poble al bateria d'Els Pets, Joan Reig, quan aquest era un infant i participava de les colònies d'estiu que muntava la parròquia en un refugi del Pirineu. Els mitjans de comunicació se’n van fer ressò el curs passat i el grup, en una nota al seu perfil de Facebook afirmava que en la cançó “no era tan important qui havia patit els abusos com que a dia d'avui encara estan passant”. Per això, afegeixen que “la pederàstia no és exclusiva dels capellans i que hi ha capellans que fan una feina admirable” i que l’objectiu és "que desaparegui la prescripció dels delictes sexuals, és el primer pas per erradicar aquesta xacra maligna”.

“Xacra maligna” és realment un bon qualificatiu pels casos de pederàstia comesos per ministre de l’Església. Aquells qui havien de ser sal i llum esdevenen verí i foscor perquè maten de soca-rel qualsevol llavor de l’Evangeli que vulgui germinar en el cor de la víctima. S’assembla molt al que deia Jesús dels fariseus, aquell grup de gent que es creien religiosa i moralment superiors als altres: sepulcres blanquejats. Tot aparença i putrefacció interna. Davant d’aquests casos convé recordar la predilecció de Jesús pels infants: “Qui acull un infant en nom meu, m’acull a mi” (Mt 18,5).

La cançó es pregunta “On era el teu Déu quan la meva pell tocaves “. És la mateixa pregunta per la presència de Déu davant del mal. Com a cristians cal posar-nos al costat de les víctimes, al costat dels crucificats del món, sempre. Encara que els botxins formin part de la mateixa institució. Quan a Auschwitz els nazis penjaven als jueus, un dels executors va preguntar-los també on era el seu Déu, i un d’ells va respondre “allà, penjat”. Déu s’identifica amb els descartats de la Història.

Els Pets: “La pederàstia no és exclusiva dels capellans”

En aquest notícia trobaràs més informació.